

ІСТОРИКО-АРХЕОЛОГІЧНИЙ КОМПЛЕКС ЧЖОУКОУДЯНЬ: ОСОБЛИВОСТІ ТУРІНДУСТРІЇ (КИТАЙ)

Ця публікація сприятиме новому розумінню функціонування спадщини як глобального явища в процесі взаємодії історико-археологічних інституцій, освітніх проєктів, державно-управлінського сектору та туристичної аудиторії.

Історико-археологічна спадщина є одним із найважливіших туристичних ресурсів у світі. У такому разі історичний туризм є унікальним сектором. Дослідження соціальної пам'яті та туризму спадщини значно зросло за останні кілька десятиліть, оскільки науковці критично переглядають зв'язки між минулими спогадами та теперішніми діями на міжнародному, національному та місцевому рівнях. На меті є об'єднання поняття об'єктів світової спадщини, національної туристичної політики, етнічного туризму та музейної експозиції для загальної аудиторії культурної спадщини.

Такий погляд розглядає автохтонну та франчайзингову спадщину не як окремі чи протилежні елементи, а як частину того самого процесу сучасного глобалізованого формування ідентичності, що сприяє розвитку нових космополітичних ідентичностей.

Для громадян Китаю значення спадщини є соціально-емоційним процесом у діалозі між минулим і сьогоденням, а також є спілкуванням між особистим внутрішнім світом і зовнішнім, що базується на взаємодії історико-археологічних установ, місцевого населення, туристів і офіційного керівництва Китаю.

У свою чергу, державна культурна політика Китаю заохочує культивування саме таких об'єктів, як ресурс розвитку туризму. Тож сектор спадщини є ефективним ресурсом для використання варіативних функцій – від найдавніших археологічних залишків до місць, де нещодавно відбулись культурні події.

Національний історико-археологічний Комплекс Чжоукоудянь на території Китаю є центральним будівельним блоком комплексної та високоякісної пропозиції регіону для туристичної індустрії. Місцезнаходження є не лише унікальним нагадуванням преісторії людського суспільства азійського континенту, але й також ілюструє процес еволюції, використовуючи новітні інформаційно-технологічні можливості.

Комплекс активно сприяє розвитку туризму столиці та виводить його на новий рівень. Нещодавно держава відзначила історико-археологічний Комплекс за передові зусилля у розвитку культури та туризму столиці, присвоївши звання найкращого – “За просвітницько-культурну діяльність столиці та туризм”, з основним наративом до працівників Системи взяти на себе нові обов'язки та дії в нову інноваційно-глобалізовану еру. У такий спосіб державна культурна політика заохочує культивування саме таких об'єктів як ресурс розвитку туризму.

Історико-археологічний Комплекс Чжоукоудянь якісно поєднує у своїй практиці науково-просвітницьку діяльність та туризм, історичні знання та наукову археологію задля виховання молоді як майбутнього нації, використовуючи різні інструменти у межах проєкту історико-туристичного табору. Археологічний підхід відкриває можливості переосмислення майбутнього спадщини у таких поняттях – як майбутнє в минулому, минуле у майбутньому, спадщина – як критичне мислення про майбутнє, спадщина – зв'язок між поколіннями тощо.

На сьогодні історико-археологічні залишки місцезнаходження дають туристам гарну можливість дослідити первісне життя наших предків, оскільки Чжоукоудянь є природним середовищем їх існування, на території якого численні нащадки століттями створювали добу палеоліту, яка певною мірою є колискою цивілізації Китаю.

Серед інших надбань місцезнаходження має три репрезентативні залишки, що містять – Peking Man, Ape-man Cave, Java Man. Ці культурні реліквії є дуже цінними для вивчення еволюції людського роду, а саме зараз, для найкращого розуміння викликів сучасного світу, найбільш цінними є знання про досвід комунікації у первісному суспільстві.

Діяльність юних археологів в історико-археологічному таборі за програмою Комплексу зосереджена на дослідженні давніх місцезнаходжень. Програма, розроблена фахівцями Комплексу, дає можливість туристам стати «археологами», щоб дослідити та інтерпретувати історію, яка стоїть за культурними реліквіями на території цього ландшафту. Під керівництвом спеціалістів Комплексу формується туристично-археологічна група, яка надалі відвідує місцезнаходження преісторії з проведенням польових досліджень. Цей процес сприяє поєднанню теоретичних аудиторних знань з практичними навичками картографування, археометрії, планування розкопу, фотографування та мотивує до розуміння археології, історії та туризму.

Археологічна практика має багато різних аспектів: від наукових до менеджменту управління культурними ресурсами та суспільно-комунікативних. Розгляд місця археології в суспільстві означає розуміння ролі, яку археологія відіграє сьогодні, і відчуття внеску, який вона може зробити в кожній із цих сфер як зараз, так і в майбутньому.

Отже, в процесі стратегічно продуманої роботи національного історико-археологічного Комплексу Чжоукоудянь за підтримки держави встановлюється зв'язок переосмислення між туризмом і спадщиною як ефективний економічний та соціальний ресурс.

Література:

1. Rouran Zhang. Chinese Heritage Sites and their Audiences. By Routledge. The Power of the Past. 1st Edition., 2021, 256 p.
2. Robert J. Shepherd, Larry Yu. Heritage Management, Tourism, and Governance in China. Managing the Past to Serve the Present. SpringerBriefs in Archaeology. Book., v2. 2013, 90 p.
3. Cornelius Holtorf, Anders Hogberg. Cultural Heritage and the Future. By Routledge. 1st Edition., 2020, 300 p.
4. Marcy Rockman, Joe Flatman. Archaeology in Society. It's Relevance in the Modern World. Textbook., 2012, 317 p.

Музей Чжоукоудянь. [Електронний ресурс] / Музей Чжоукоудянь. Сайт музею. <https://www.zkd.cn>